

UCHWAŁA Nr IX/128/2019
RADY MIEJSKIEJ W BORNEM SULINOWIE
z dnia 27 czerwca 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie oraz pracownika socjalnego.

Na podstawie art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019r. poz. 506) w związku z art. 229 pkt 3, art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730) Rada Miejska w Bornem Sulinowie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rozpatruje się skargę Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie oraz pracownika socjalnego, złożoną w dniu 13 maja 2019 r.

2. Przyjmuje się stanowisko Komisji skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie w sprawie skargi, o której mowa w ust.1, o treści jak w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Poucza się o treści art.239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), który stanowi, że: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Komisja skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2019 r. rozpatrywała skargę Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie oraz pracownika socjalnego.

W oparciu o przedstawione wyjaśnienia Komisja skarg, wniosków i petycji ustaliła, co następuje:

1. Odnosząc się do twierdzenia, że Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie stosuje wobec skarżącego szantaż, groźby, pomówienia i zastrasza go - po uzyskaniu wyjaśnień od Kierownika OPS i brakiem dowodów na poparcie stwierdzeń skarżącego - Komisja stwierdza, że skarga w tej części okazała się w całości bezzasadna. W stosunku do skarżącego stosowane są takie same zasady poparte obowiązującymi przepisami, jak w stosunku do innych klientów Ośrodka. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Ustawa o pomocy społecznej określa podstawową zasadę, wg której każda osoba ma obowiązek pełnego wykorzystania własnych uprawnień, zasobów i możliwości w celu pokonania trudnej sytuacji życiowej, a jeżeli nie wykonuje tego obowiązku, to nie występuje podstawowa przesłanka udzielenia takiej osobie pomocy ze środków publicznych. Pomoc przyznawana na gruncie omawianej ustawy, bez względu na jej rodzaj, ma charakter jedynie przejściowy i zakłada wykształcenie odpowiednich postaw u osób z niej korzystających w celu pokonania życiowych trudności. Zatem nie może zmieniać się w stałe i jedyne źródło utrzymania dla osób o nią występujących. Powyższe stanowisko jest zgodne z poglądem wyrażonym w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 7 listopada 2017 r. sygn. III SA/Kr 797/17. Współdziałanie osoby ubiegającej się o pomoc z pracownikami pomocy społecznej jest bardzo ważne i należy przez to rozumieć gotowość do podjęcia współpracy oraz skorzystanie z uzasadnionych i mądrych propozycji pomagających osobie przezwyciężyć trudne sytuacje życiowe. Z wyjaśnień Kierownika OPS wynika, że mając na uwadze sytuację rodziny Pana J. D. zarówno Kierownik jak i pracujący z rodziną pracownik socjalny motywują do działań w kierunku podjęcia zatrudnienia, wystąpienia o zmianę orzeczenia o niepełnosprawności, zmiany nastawienia do otoczenia i instytucji. Jednak każda propozycja jest odmiennie interpretowana przez skarżącego tj. na jego własny sposób. Z wyjaśnienia kierownika wynika również, że skarżący zaproponował Kierownikowi OPS spotkanie w jego mieszkaniu, aby porozmawiać o trudnej sytuacji rodziny, którego termin ustalono na 13 maja 2019 r. Jednak do spotkania nie doszło, bowiem Kierownik OPS i pracownik socjalny nie zostały wpuszczone do mieszkania.
2. Odnosząc się do zarzutu nierozpatrzenia podania o przyznanie zasiłku celowego na opał, które zostało złożone w dniu 7 maja br. komisja stwierdza, że od dnia złożenia podania do dnia napisania skargi minęły zaledwie 2 dni. Do dnia uzyskania wyjaśnień od kierownika OPS podanie nie zostało rozpatrzone, bowiem pracownik socjalny nie miał możliwości sporządzenia wywiadu środowiskowego i zebrania niezbędnej dokumentacji. Skarżący unikał kontaktu z pracownikiem socjalnym, o czym świadczą sporządzone na tą okoliczność notatki służbowe. W międzyczasie w dniu 4 czerwca br. Pan J. D. złożył kolejny wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego z pomocy społecznej w formie zasiłku celowego

z przeznaczeniem na opał. Na dzień posiedzenia komisji uzyskano informację, że decyzją z dnia 11 czerwca 2019 r. została przyznana skarżącemu pomoc w formie zasiłku celowego z przeznaczeniem na zakup opału na sezon zimowy 2019/2020. Jednocześnie zobowiązano stronę do przedłożenia w terminie 1 miesiąca od daty otrzymania przedmiotowej decyzji potwierdzenia otrzymania od leśniczego pozwolenia na wyrób drewna, a w terminie 3 miesięcy do przedłożenia asygnaty potwierdzającej opłacenie wykupu drewna. Zdaniem organu pomocowego zakupienie drewna opałowego w systemie pozyskania kosztem i staraniem nabywcy jest najtańszą formą jego pozyskania, a okres wiosenno-letni jest okresem właściwym na przygotowanie opału na okres jesienno-zimowy. Ponadto wychodząc naprzeciw staraniom skarżącego o uzyskanie pracy i braku aktualnie propozycji ze strony potencjalnych pracodawców, został on wytypowany do wykonywania prac społecznie użytecznych na terenie Sołectwa Dąbie. Powyższe przyczyni się do poprawy sytuacji finansowej rodziny skarżącego, a przez to umożliwi dodatkowo wygospodarowanie środków własnych na zakup opału.

Skarżący wielokrotnie w skardze porusza kwestię, kto ma obowiązek zapewnienia opału, kiedy jest małe dziecko, a tym samym zarzuca Kierownikowi OPS negatywna postawę.

Kwestia ta została uregulowana w Kodeksie Rodzinnym i Opiekuńczym, który stanowi, że podstawowym obowiązkiem rodziców wobec dzieci jest ciągle zaspokajanie ich potrzeb, roztaczanie opieki i troski o dziecko oraz zapewnienie dziecku podstaw egzystencji.

3. W kwestii zarzutu nieładu i nieporządku panującego w Ośrodku, Komisja podtrzymuje stanowisko wyrażone w pkt 4 załącznika do uchwały Nr VI/69/2019 Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie. Skarżący zarzuca także, że w Ośrodku panuje bezprawie i prywatka, jednakże nie poparł tych słów żadnymi argumentami. W związku z tym ten zarzut nie był przedmiotem obrad komisji.

Reasumując powyższe ustalenia Komisja skarg, wniosków i petycji uznała, że postępowanie Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej było prawidłowe i prowadzone w granicach upoważnień ustawowych.

W rezultacie skargę uznano za bezzasadną.

Podpisy Komisji:

1. Artur Malinowski (przewodniczący) .....
2. Karolina Fornal (członek) .....

Uzasadnienie

W dniu 13 maja 2019 r. wpłynęła skarga Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie oraz pracownika socjalnego.

Zgodnie z art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.